

Mire, en el pleno del 12 de mayo se aprobó por unanimidad la propuesta de Ciudadanos de instar al Consell a habilitar en el Hospital Universitario y Politécnico La Fe de Valencia los medios necesarios a los efectos de implantar una estructura funcional y orgánica con personal, espacio y funcionalidad específica en base a las características peculiares de los niños y las niñas, con autonomía personal y responsables independientes de los servicios y áreas de adultos.

La pregunta es la siguiente: ¿en qué estado de ejecución se encuentra el cumplimiento de esta iniciativa que fue apoyada por todos los grupos parlamentarios?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Córdoba.

I saben la dificultat perquè no ens accompanya la consellera de Sanitat, però, en tot cas, el conseller col·legiat li respondrà. Sí, està clar. Simplement he senyalat (*inintel·ligible*) ...

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyor president.

La consellera de Sanitat hui no està perquè està en el congrés d'alzhèimer. Saben vostés que esta setmana se celebra el Dia Mundial de l'Alzhèimer i, per tant, hi ha un congrés important en Alacant.

En qualsevol cas, l'execució concreta d'eixa mesura concreta si volen, sense dubte, li la traslladarem en concret. Però totes les propostes que aproven estos Corts, totes estan en execució en totes les conselleries. Pot tardar més o pot tardar menys en funció de la complexitat, però sense dubte totes, totes estan en execució, en sanitat, en educació, en igualtat, en totes les conselleries. En concret esta li passarem la informació.

En este moment quan vostés pregunten coses tan concretes estaria bé, estaria bé, estan vostés en el seu dret, però estaria bé que pegaren abans un toc i aleshores venir amb tots els números. Perquè vostés comprendran (*remors*) de quinze mil... És un suggeriment, és un suggeriment des del bon rotllo. De quinze mil coses que s'aproven ací, doncs no duguem els quinze mil expedients. Però si vostés tenen interès en un... Ho dic per facilitar la feina, sinó jo intentaré respondre i els consellers intentaran respondre en la mesura del nostre coneixement. Però estic segura que això està en marxa i que li donaran la informació detallada quant siga possible. Val? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

A continuació, continuem en la nostra sessió de control, amb la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem.

Des de l'escó, senyor Montiel. Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, president.

Bon dia, vicepresidenta, consellers.

Senyor president, quines mesures compensatòries o de qualsevol altre tipus ha previst el Consell per a pal·liar els efectes negatius que hauran d'afrontar els productors valencians de *navelina* i altres cítrics davant d'una competència dels països del sud d'Àfrica, que ens col·loquen en situació d'indifensió arran de l'accord del Parlament Europeu del dimecres 14 de setembre.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell, per a respondre a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

En no poques ocasions des d'esta trona he pogut assenyalar la importància que té el sector agroalimentari en el procés de reconstrucció del nostre teixit productiu.

L'agricultura i tot el negoci que genera la cadena de manipulació, transformació, distribució, comercialització dels nostres productes suposa el 16% del nostre PIB i el 14% de l'ocupació.

En 2015 l'exportació de productes agroalimentaris de la Comunitat Valenciana aconsegueixen 5.839 milions d'euros, un 12% més que l'any anterior. Eixa xifra representa un 20% de tot el que exportem els valencians. Som la tercera regió exportadora en productes agroalimentaris d'Espanya. I si ens centrem en els cítrics, la Comunitat Valenciana concentra el 68% de les exportacions de cítrics de tota Espanya.

Per tant, per a este Consell és especialment important analitzar, actuar i defensar qualsevol decisió que puga perjudicar els nostres interessos, estar al costat sempre dels llauradors i de tots els professionals de l'agricultura.

La decisió del Parlament Europeu d'eliminar de forma progressiva els aranzels als cítrics de Sud-àfrica i altres països, com els del con sudafricà, com vosté assenyalà en la seua pregunta, ens preocupa, especialment en un any a més

a més en què s'espera una campanya amb una collita elevada. Això, unit a un augment d'importacions de tercers països, podria afectar seriosament la rendibilitat.

La Generalitat va traslladar esta preocupació a tots els eurodiputats valencians i van votar en contra d'esta mesura i van defensar els interessos dels valencians.

No obstant això, en esta posició de fermesa, ens hem trobat una vegada més desemparats pel govern central, que no ha mostrat el més mínim interès ni preocupació, per un canvi que introduirà més pressió sobre la ja escassa rendibilitat del nostre sector citrícola.

Els treballs dels eurodiputats valencians amb el suport del Consell ha aconseguit, això sí, un compromís, el compromís de realitzar un estudi d'impacte en el comerç citrícola europeu. Serà el resultat d'este estudi, del que es plantejaran les possibles salvaguardes, per evitar els perjudicis dels interessos dels nostres productors.

Estes compensacions, obviament, les ha de donar Europa, perquè és Europa el que en un tractat ens està limitant el nostre creixement.

Igualment es reclamarà amb força des del Consell la posada en marxa de compensacions. I si és necessari el Consell acudirà també en rescat d'aquells que se mereixen tindre dret a la vida, al treball, que són els llauradors valencians.

El que estiga en les nostres mans ho anem a fer. I saben els professionals que este mes de setembre ja se va a convocar en la conselleria una primera taula de treball del sector. I els anuncia que la setmana que ve tornarà a haver una altra reunió amb el sector incorporant a la mateixa al sector de la distribució.

I també vull dir-los que anem a convocar a tots els eurodiputats per tal de coordinar una política activa en defensa dels interessos de l'agricultura valenciana. I la setmana que ve, que la vicepresidenta anirà a Brussel·les, també tindrà una reunió amb ells i amb altres grups per tal de posar damunt la taula el que és una realitat, que quan se pren una decisió a Europa s'ha de tindre en compte les conseqüències, i les conseqüències sobre l'agricultura mediterrània mai se tenen en compte, i ja és hora que se comencen a tindre en compte.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Antonio Montiel, per acabar de formular la pregunta, té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

President.

L'accord que es va subscriure i se va votar en el Parlament Europeu buscava com a justificació el desenvolupament

econòmic de cinc països del sud d'Àfrica: Moçambic, Namíbia, Botswana, Lesoto i Swazilàndia, però també incorpora en el paquet a Sud-àfrica.

Sud-àfrica és el segon exportador de productes agrícoles, després d'Espanya, i això planteja una situació de competència molt greu.

Nosotros pensamos que el acceso de estos productos a los mercados europeos con una rebaja progresiva de aranceles coloca a la agricultura española, y fundamentalmente a la agricultura mediterránea y valenciana, en una situación tremendamente grave, en la que se va a producir una acumulación. De hecho ya, este año, probablemente, según como vaya el ritmo de ratificación, se producirá una entrada de naranja sudafricana que competirá en los establecimientos, en los puntos de venta, con la navelina, y por tanto podremos tener naranjas sudafricanas en los lineales de los supermercados y en los puntos de venta, creando una situación realmente grave.

Pero encima es que no es verdad la justificación del desarrollo económico de los cinco países del sur de África. Porque realmente ese tratado, como ocurre con otros tratados internacionales, oculta la mano de intereses de las multinacionales que controlan el sector de la producción y la distribución. Ese acuerdo además incorpora, sustituye la lógica de la no reciprocidad existente hasta ahora, de que solamente exportaban ellos, sino por una lógica de reciprocidad que ahora obligará también a esos países menos desarrollados a abrir sus mercados a productos europeos, y por tanto la verdad es que la coartada es falsa. La repercusión en el sector agrícola incluso de esos países y también la repercusión en los mercados de aquí, en los mercados de allá, no va a mejorar, sino todo lo contrario.

Por tanto, yo creo que, como decía la Organización de las Naciones Unidas en un informe que publicó en febrero de 2015, la FAO, advertía sobre la creciente influencia de las empresas multinacionales de la producción mundial de alimentos.

Esas mismas empresas son las que están detrás de estos grandes tratados internacionales y son las que no solo controlan la producción y el mercado mundial de alimentos, sino que para ello acaparan tierras, incumplen derechos humanos y de condiciones laborales, realizan actividades con desprecio del medio ambiente y, desde luego, acaban... están construyendo un modelo agrícola controlado por un puñado de multinacionales que van a acabar con los pequeños y medianos productores tanto en el tercer mundo como en el primer mundo.

Nos preocupa entonces que el gobierno español se positione a favor de la ratificación de este tratado. Creo que es muy importante toda medida de presión encaminada a que la ratificación que corresponde realizar ahora a los 28 países de la unión sea bloqueada por parte de España.

Porque, además, nos parece que esas empresas y que esos productos no tienen garantías de control fitosanitario adecuadas. Me parece que además amenazan con el riesgo de introducir alguna plaga en nuestros cultivos.

Pero sobre todo nos preocupa la voz de las organizaciones agrarias, que se sienten desprotegidas por el gobierno

central, pero que también reclaman del gobierno valenciano acciones más decididas.

Nos preocupa, por tanto, que se tome una línea definida a la hora de potenciar el mercado de proximidad. Le vamos a recordar que ya planteamos desde esta tribuna la necesidad de acometer la reforma del IVIA para favorecer el trabajo de investigación que corresponde para conseguir una reconversión varietal que nos permita tener nuevas variedades para cubrir todo el calendario de comercialización y no solo acumular grandes cantidades de producción en meses concretos del año, y más ahora con el riesgo de productos foráneos.

Y le vamos a proponer tres cosas. Una, que se ponga en práctica la compra pública de productos de proximidad de productores valencianos en los grandes comedores que dependen del gobierno valenciano, hospitales, colegios públicos, residencias, etcétera. Y de eso mi compañera Beatriz Gascó defenderá después una propuesta en este mismo pleno. Segundo, que se pongan en marcha... se potencien los mercados de proximidad.

Y tercero, una inversión en políticas para asegurar el relevo generacional. Y ahí es fundamental una oferta adecuada en materia de Formación Profesional por parte de la conselleria de educación. Menos floricultura y menos jardinería y quizás más inversión para asegurar el relevo generacional en el campo valenciano.

Y ya que va a reunirse la semana que viene...

El senyor president:

Senyoría...

El senyor Montiel Márquez:

Termino, señoría.

Ya que va a reunirse la semana que viene también con las organizaciones agrarias y con el sector de la distribución, mire, hacemos un llamamiento a las grandes cadenas de distribución, especialmente a las de matriz valenciana, para que dejen de admitir productos agrícolas extranjeros en detrimento de la producción local valenciana.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell, per a respondre.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, jo crec que moltes vegades quan se parla d'accords internacionals que afecten l'agricultura, no es té en compte la realitat de qui està pagant eixe acord. Perquè ens ha passat també en tot el que ha significat la situació a Rússia, que ens està perjudicant molt, perquè totes les sancions que se posen a Rússia, podem estar d'acord o no, però el que no és possible és que les paguen els llauradors d'una gran part del nostre territori o d'altres territoris, que també és aixina.

Per tant, el mateix passa en la qüestió del desenvolupament. Nosaltres estem d'acord que cal ajudar al desenvolupament. Cal vore també en quines condicions en eixos països, però cal ajudar al desenvolupament. El que no se pot és carregar l'ajut al desenvolupament a una part de la societat que, a més a més, ja està molt castigada per les seus relacions contractuals i per la seua relació en estos moments en la distribució o en la comercialització.

Per tant, obviament, això són qüestions estructurals que cal tractar i que cal posar damunt la taula.

I després, una altra qüestió vosté plantejava, que és fonamental. En el problema de Sud-àfrica no està només el problema comercial, també hi ha un problema molt greu, que és la taca negra i el problema que podria significar que eixa laxitud fitosanitària fera que tingüérem problemes greus que atacaren als nostres camps.

Per tant, jo crec que, efectivament, hi han algunes mesures en allò que vosté planteja que ja estan en marxa. Tots els ajuts al mercat de proximitat han augmentat exponencialment en l'últim any la quantitat de gent que ja està venent directament, n'hi han mercats orientats directament. Però, evidentment, continuarem en eixa línia d'ajuda als mercats.

I, en qualsevol cas, tot el que puga ser compra pública, que estiga dins del marc reglamentari i puguem fer-ho, ¡per suposat que sí, clar que sí!

Mire, hem de reflotar de veritat el sector. I és evident que per això és necessària una bona Formació Professional, però sobretot, sobretot és intentar situar en el prestigi que se mereix el treball de llauradors i llauradores, perquè el problema que n'hi ha en estos moments és que fins i tot hem fet un esforç per a obrir ja este any alguns cicles de Formació Professional que, malauradament, no s'han cobert perquè, efectivament, si no se pot viure del camp, ningú vol ser llaurador.

Per tant, ahí està el compromís d'este govern. I d'acord en les seues posicions d'avançar endavant per prestigiar al camp valencià, que això sí que és un senyal d'identitat dels valencians. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Sí, Beatriu... Té vosté la paraula senyora Beatriu Gascó.

La senyora Gascó Verdier:

Moltes gràcies, president.

Bon dia, president. Bon dia, vicepresidenta, consellers, diputats.

En efecte, com bé anticipava el senyor Montiel, un dels reptes més difícils que té aquest Consell és el d'assegurar que la professió, un patrimoni cultural com el d'agricultor i ramader, no es perda. I, per desgràcia, cada volta tenim menys llauradors i la gent és cada volta més major, no tenim ja llauradors i llauradores joves en els camps.

Aleshores, en matèria de formació varem vore, en efecte, l'any passat que se varen obrir titulacions, però una era..., que se repetia en moltes ocasions, era agrojardineria i composicions florals... No. Sí, una cosa aixina. I, en efecte, això no pal·lia el problema de formació. Necessitem una formació feta per agricultors per a agricultors, una Formació Professional que de veres done resposta a eixa necessitat de fer retornar a la gent. La gent moltes voltes no està en el camp perquè no sap fer eixa professió.

Aleshores, ens preguntarem de quina manera el Consell pensa dotar-se dels mitjans per a poder afrontar eixe difícil repte i que no ens passe com en altres països on han hagut... on s'han quedat sense llauradors i han tigut de fer... convidar a gent de fora. Un país, com el País Valencià, no pot permetre's eixe luxe.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Conseller d'educació, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies també a la diputada per la seu pregunta.

El president ja ha contestat un poc a la seu pregunta en la seu última intervenció.

El cert és que no només estem disposats a obrir eixes formacions, sinó que, a més a més, ja ho hem intentat i no hi haugut suficient gent que es matriculara.

I, per tant, el que hem d'incidir sobretot és que n'hi haja més gent que vulga estudiar també, no només que n'hi haja una oferta, perquè si n'hi ha una oferta, però no s'apunta gent, no guanyem res.

I, per tant, en eixe sentit, igual que hem fet en altres mòduls professionals, en altres formacions professionals, en les quals no n'hi havia fins i tot ni espai per a poder fer pràctiques

-parle, per exemple, de les relacionades amb l'energia solar, en les quals es matriculaven i després no podien fer pràctiques perquè el sector no estava funcionant el suficient-, hem parlat amb el sector per a buscar els llocs de pràctica.

Igual estem fent ja en l'àmbit de l'agricultura, en què estem treballant en el sector per a poder ofertar eixes formacions. I no només les formacions, sinó que tinguen espai per a poder fer les pràctiques i que el conjunt de la societat veja en l'agricultura un espai per a tindre un mode de vida que no siga només del passat sinó també del futur, entre altres coses, via l'agricultura ecològica i de proximitat.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Sí. Té vosté la paraula.

La senyora Gascó Verdier:

Tal volta una de les qüestions que caldria també resoldre és l'altíssim nivell de burocratització a què s'ha arribat en agricultura.

Hui en dia la xicoteta agricultura, que ha seguit la protagonista en la producció dels nostres aliments, i la ramaderia i la pesca artesanal en estos últims segles, hui en dia es veu... ha d'afrontar els mateixos papers, els mateixos problemes burocràtics que qualsevol gran empresa, que hui en dia són les que estan prenent el camp valencià.

Aleshores, si volem mantindre eixa xicoteta producció, cal que la conselleria d'agricultura estiga dotada de personal humà per a poder atendre i satisfet les necessitats i de veres complir una missió de vocació de servei als xicotets productors. De quina manera el Consell es compromet de veres a reforçar esta conselleria -que, malauradament, abans no existia, medi ambient estava en territori, i agricultura estava baix la presidència, una conselleria que ha hagut de crear el seu Consell-, perquè de veres puga fer eixe treball i assegurar a la gent poder viure dignament i no tindre d'estar lluitant contínuament, quan la gent treballa 80 hores a la setmana en el camp i damunt tenen d'estar en les oficines fent papers i no tenen capacitat moltes voltes i tenen de contractar a gent de fora. De quina manera el Consell pensa comprometre's en eixe sentit.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyora consellera d'agricultura.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Buenos días.

Desde luego, estamos..., no podemos estar más de acuerdo en que es necesario reforzar la estructura de la conselleria, y no solo de servicios centrales, sino sobre todo en las oficinas comarcas, porque son las personas que tienen... los técnicos que tienen el primer contacto, el contrato directo con los agricultores, no solo en la tramitación sino en una parte muy importante, que es también lo que en otros momentos se entendía como la extensión agraria, la divulgación, la formación, la explicación de muchas nuevas formas de hacer y también de normativas.

Porque precisamente es cierto que el sector agrario padece una excesiva burocratización no solo por la normativa autonómica y nacional, sino sobre todo porque la normativa europea en el sector agrario, también en el sector medio ambiental, es realmente muy, muy compleja, muy prolífica y con unas exigencias muy elevadas.

Es cierto que también estamos abordando por la vía de normativa, y en particular con respecto a productores tradicionales, que puedan hacer venta de proximidad y venta directa de sus productos, una simplificación de normativas dentro de los límites, que son muy estrictos, por ejemplo, en materia higiénico-sanitaria. Estamos hablando, por ejemplo, de transformación de lácteos de primera venta. Eso es un camino que estamos llevando. También con un trabajo muy directo con sanidad, porque hay muchas competencias en lo que respecta a la sanidad de los alimentos, que ha de verse con lupa. Pero, desde luego, con la voluntad de facilitar a mucho pequeño productor que pueda vender directamente su producto y sacar una buena rentabilidad del mismo.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Hem finalitzat la sessió de control, però els convidem que continuen en l'hemicicle, perquè anem a donar lectura a una declaració institucional a favor del Pacte valencià per a la mobilitat segura i sostenible.

Declaració institucional a favor del Pacte valencià per la mobilitat segura i sostenible

El senyor president:

«La mobilitat urbana segura i sostenible és un dret dels ciutadans a triar formes de desplaçar-se respectuoses amb la seua salut i la seua seguretat, adaptades als límits físics i ambientals de la ciutat.

»Així, es fa necessari per part de totes les administracions públiques que fomenten l'ús dels modes de transport més eficients, que garantesquin l'accessibilitat de tots en temps i en costs raonables i que permeten el coneixement econòmic i el benestar de la població a llarg termini.

»El Pacte valencià per la mobilitat segura i sostenible, impulsat per la Generalitat valenciana, contempla, entre altres:

»Promoure la més ampla participació ciutadana en l'elaboració i aplicació de la política de mobilitat.

»Humanitzar les ciutats, convertint l'espai públic urbà - carrers, places, bulevards-, més en lloc de reunió i en node de convivència social que en arteria de connexió i trànsit.

»Fomentar la intermodalitat i el transvasament d'usuaris del vehicle privat al sistema de transport col·lectiu, millorant la cobertura, qualitat i seguretat i accessibilitat universal, tot i suprimint les barreres als desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.

»Reduir emissions contaminants i garantir un consum energètic més eficient en l'àmbit de la mobilitat.

»Facilitar la coordinació tarifària, l'intercanvi modal, la reducció de l'accidentalitat i la comoditat i seguretat en l'usuari.

»Per tot l'exposat, Les Corts Valencianes, en la celebració de la setmana europea de la mobilitat, donem suport i la seu adhesió al pacte valencià per la mobilitat segura i sostenible, com aposta per unes ciutats i poblacions amb entorns que garantisquen les condicions de mobilitat adequades, segures, universals i amb el mínim d'impacte ambiental possible.

»Palau dels Borja, 22 de setembre de 2016.» (Aplaudiments)

Senyories, continuem amb el nostre treball. I el següent punt és la presa en consideració... Tenim una jornada densa, per tant, sí que faré molt d'emfasi en el compliment del temps assignat en cada una de les intervencions.

Proposició de llei del pacte educatiu valencià a la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 25.872, BOC número 86). Criteri del Consell (RE número 28.919, BOC número 110)

El senyor president:

La consideració en la presa de possessió de la proposició de llei del pacte educatiu valencià, que presenta el Grup Parlamentari Popular. A tal efecte, donem la paraula... (El vicepresident segon, amb el micròfon disconnectat, diu: «No, no. Primer, criteri del Consell») ¡Ah! Perdó, perdó. (Veus Sí, sí, sí.

Llegirem, en primer lloc, el criteri del Consell. A tal efecte, donarem la paraula al secretari primer de la Mesa, senyor Emilio Argüeso.

Quan vosté vuliga.